

Publius Ovidius Naso

CODUZI 1-4-1
O-97

Edition GUNIVAS
za ion Cesarig 23, Cluj-Napoca, M-2000
Tel. 052 52 38 35 (+ 373 72) 38 35 31
E-mail: gunivars@yahoo.com

ARTA IUBIRII

Pentru alcătuirea prezentă cărți, au fost folosite manuscrisele și copiiile de cărți, au fost utilizate ca text de zugravat inscripții de la Publius Ovidius Naso. În cadrul acestei cărți sunt adăugate și note de Maria-Valeria Petrescu. București, în editura GUNIVAS, coloană Ovidian. Operă online începând cu 10 iunie 2000, la www.dorinonofrei.ro.

Ca excepția cărții nume proprii, ale căror forme din limba română și de la vremea antenelor de ze (Hercule, Ahile, Perseu, Heracul, Mitru, Selene etc.), onomastică mitologică și istorică este redată conform grafiei originalului latin.

Pentru a-i înlesui cătoruhă găsirea informațiilor necesare înțelegerea cărții, notele au fost plasate în mijlocul cărții, fără următoarea INDEX de nume pr Dorin Onofrei

Acăciu, numerele geografice și encyclopedice.

Această ediție a cărții erotica a marilor poet latin este urmată de altă cărță, apărută în același editură, care cuprinde Metamorfosile și Tristul și Ponticile.

Distribuitor CIP și Comunitatea Națiunilor a ONU

- C.P. Gunivars, 200 (Timpuri ROMÂNI) - 304 p.
ISBN 973-942-808-8-6

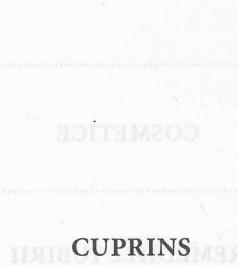

© GUNIVAS 2000, toate drepturile rezervate editură
Timpuri si Timpuri ROMÂNI, www.GUNIVAS.com

Respect, XIX, 51; XVIII, 3, 102; XX, 41, 46, 140; XXI, 48, 50, 95, 239; *Remediile iubirii*, 368, 466, 678, 785
 Zeiță, *Amoruri*, I, 308; II, 84, 267, 341; III, 44, 129, 513; *Arta iubirii*, I, 18, 77; II, 15, 141, 566, 718; III, 84, 244, 637, 682; *Heroide*, II, 147; XII, 88; XIV, 108; XVIII, 65, 66, 68; XX, 13, 162, 179, 217, 222; XXI, 6, 95, 100, 173, 187; *Remediile iubirii*, 287
ZEPHIR, ZEPHIROS (Zephyrus; Zefir), *Amoruri*, II, 451; *Arta iubirii*, II, 432
 Zephiri (zefirii, divinități eoliene), *Amoruri*, II, 483; *Arta iubirii*, III, 693, 728

INDEX

Zeu, *Amoruri*, I, 94, 403; II, 375, 384; III, 179, 197, 200; *Arta iubirii*, I, 204, 224, 242, 312, 551, 558, 562; II, 80, 239, 241, 380, 496, 510, 564, 585; *Heroide*, III, 145, 151; VII, 4, 139; VIII, 38; XII, 211; XIX, 141, 145; XVIII, 160; XXI, 2, 233, 235; *Remediile iubirii*, 75, 275, 555, 767, 784
ZEUS, ZEVS, zeul suprem la greci, *Amoruri*, I, 104, 312, 512; II, 15, 17, 222, 782; III, 556, 669; *Arta iubirii*, I, 78, 324, 635, 651, 653; II, 38; *Heroide*, II, 73; VIII, 68, 78; XIII, 50, 144; XIV, 28, 88, 95, 99; XVIII, 153; *Remediile iubirii*, 370
ZOIL (*Zoilus*), *Remediile iubirii*, 366

CUPRINS

I. Baudelaire - Les fleurs du mal: Flora și fauna Notă asupra ediției	5
AMORURI	
CARTEA ÎNȚIUA	9
CARTEA A DOUA	33
CARTEA A TREIA	59

HEROIDE

I. PENELOPE CĂTRE ULISE	85
II. BRISEIS CĂTRE AHILE	88
III. OENONE CĂTRE PARIS	93
VI. HYPSIPILE CĂTRE IASON	97
VII. DIDONA CĂTRE ENEAS	102
VIII. HERMIONE CĂTRE ORESTE	108
X. ARIADNE CĂTRE TEZEU	111
XII. MEDEEEA CĂTRE IASON	116
XIII. LAODAMIA CĂTRE PROTESILAU	122
XIV. HYPERMNESTRA CĂTRE LYNCEU	127
XVIII. LEANDRU CĂTRE HERO	131
XIX. HERO CĂTRE LEANDRU	137
XX. ACONTIUS CĂTRE CYDIPPE	143
XXI. CYDIPPE CĂTRE ACONTIUS	150

ARTA IUBIRII

CARTEA ÎNȚIUA	161
CARTEA A DOUA	185

CARTEA A TREIA	207
COSMETICE	
.....	233
REMEDIILE IUBIRII	
.....	239
Note	263
Index	285

COSMETICE

REMEDIILE IUBIRII

Au apărut:

1. Baudelaire – *Les fleurs du mal*/ *Florile răăului*
 2. Ovidiu – *Opere*
 3. Tolstoi – *Război și pace*
 4. Euripide – *Teatru complet*
 5. Ovidiu – *Metamorfoze*
 6. Ovidiu – *Lirica exilului (Tristele. Ponticele)*

Editorial GUINNESS

str. Ion Creangă 62/4, Chișinău, MD-2002, Republica Moldova

Tel./fax: (+373 22) 59 39 32; tel. 92 21 80

E-mail: gguinness@yahoo.com

Editor ROMÂNIA

Pe următoarele pagini veți înțelege ce este și cum să folosiți site-ul nostru de cumpărare online. În continuare, va fi prezentată o descriere detaliată a funcțiilor și caracteristicilor site-ului. Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea "Centrul de sprijin".
Pentru achiziționarea unor cărți, vă rugăm să urmați următoarele pași:
1. Selectați cărțile pe care le doriți.
2. Adăugați cărțile în coșul de cumpărare.
3. Verificați numărul total de cărți și prețul.
4. Alegeți metodă de plată (card de credit sau card de debet).

Editorial GUINNESS

Editorial GUINNESS este o editură cu o lungă tradiție în domeniul publicației de cărți. În prezent, editura este cunoscută pentru publicarea de cărți de referință și de divertisment, precum și pentru realizarea de cărți deosebite de interes științific și cultural. În cadrul editurii sunt publicate cărți de autor românesc și internațional, precum și cărți de traducere din limbi străine.

Editorial GUINNESS este cunoscută pentru publicarea de cărți de referință și de divertisment, precum și pentru realizarea de cărți deosebite de interes științific și cultural. În cadrul editurii sunt publicate cărți de autor românesc și internațional, precum și cărți de traducere din limbi străine.

- Colecția: GUINNESS. 2007 (Tipografia BALACRON). - 384 p.

ISBN 978-9975-208-49-1

001.124.1

www.libris.ro

© GUINNESS. 2007 pentru această ediție
Tipărit la Tipografia BALACRON, com. 247

AMORURI

PIGRAMA

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

Nici, altădată, nici cărti, acasă încă, zătem, doară la muncă.

Nici, nici ce ne-a scris, astfel a vrut să-ardăm,

Nătărearea a doară din noi, de cinea nu-nă place,

Vă zâmbim pe astă plăcășitorul cină.

AMORRUR

AMORRUR

Mi-am luat să-mi scriu într-un mod simplu și scurt,
Să de poiso să nu și-a pierdut digitul său și să nu îl pierde,
Nu să-l dețină său și să-l păstreze la mijlocul zilei,
Dacă să-l să-l păstreze la mijlocul zilei,
Marte și-a pierdut său și nu l-a întors.

CARTEA ÎNTIUA

„Uite, boala se doară și sănătatea crește.”
Biruitor valoare sănătatea crește,
Un sănătatea crește și sănătatea crește în sfarsit,
Necesitatea sănătatea crește și sănătatea crește,
Iată cum sănătatea crește și sănătatea crește.

EPIGRAMA

Noi, altădată cinci cărti, acum trei suntem doară la număr;
Naso, acel ce ne-a scris, astfel a vrut să-arătăm.
Înlăturarea a două din noi, de cumva nu vă place,
Va ușura pe atît plăcăsitorul citit.

Sunt ușor să te sănătatea crește,
Sint ușor să te sănătatea crește,
Vream în măsuri avântate să cint vitejia și lupta
Cu grozăvile ei: se potriveau cu-al meu stih,

Ce-i peste tot de-o lungime; dar Cupido rîse de mine,
Pare-se, și-mi șterpeli, din cele șase,-un picior.

5 Cine, copil crud, ti-a dat oare-asupra poemelor drepturi?
Muzelor noi, ca poeti, nu tie, doară, slujim!
Ce-ar fi, să-mbrace Venera armura bălaiei Minerve,

Facla-ți s-o clatine-n schimb zeia Minerva în vînt?
Cine-ar voi-o pe Ceres stăpînă pe codrii de munte,

10 Grijă purtînd de ogor fata cu arc și săgeți?
Phoebus cu mîndrele-i plete-narmat cu o lance, iar Marte,
Lira aonă-nstrunînd, cui i-ar fi oare pe plac?

Ai în puterea-ți, copile, destulă și-ntinsă domnie;
Oare de ce năzuiești după o alta acum?

15 Lumea e-ntreagă a ta? Heliconul și Tempe-de-asemeni?
Nu mai e oare stăpîn Phoebus pe lira lui chiar?
Doar aşternusem întîiul meu vers, începîndu-mi poemul,

Iată-l venind pe Amor, strunele gata-a-mi opri.
 Tinere neprihănite, copilă cu lungă cosită,
 20 Nu pentru voi pregătesc lira-mi să cînte zglobiu.
 Dar cum mă tot tînguiam, a sa tolbă dezleagă Copilul,
 Scoate dintr-însa săgeți ce pentru mine erau;
 Și mlădiosul său arc îndoind pe genunchiu-i puternic:
 «Uite, poete, a spus, ce se cuvine să cîntă!»
 25 Nenorocitul de mine! săgeata-i ajunse la țintă:
 Flăcări încing al meu piept, pradă acum lui Amor.
 Şase picioare înceapă-mi poemul, iar cinci să-l încheie;
 Lupte, vă zic rămas bun! Stihului vostru, la fel!
 Muză, cu verdele mirt încunună-ți plăvițele tîmpile;
 30 Numai pe unșp'e măsuri vei mlădia al meu cînt.

II

Cine-mi va spune de ce așternutul îmi pare-așa tare
 Și-nvelitoarea defel nu-mi poate sta pe crivat?
 Cum fără somn petrecut-am o noapte, cît fu ea de lungă,
 Că, ostenite, mă dor oasele toate din trup!
 35 Căci, socotesc, aş simți de m-ar fi încercat vreo iubire.
 Ori vine și pe furiș zeul știut ca viclean?
 Asta-i: în pieptu-mi pătruns-au săgețile lui nevăzute;
 Cupido nu-mi mai dă pas; inima, crud, mi-o robi.
 Mă voi lăsa? Ori luptînd înălță-voi mai mult pălălia?
 40 Am să mă las; mai ușor poartă povara cel blind.
 Am mai văzut eu tăciuni, vînturați cum se-aprinseră iute
 Și i-am văzut apoi stinși, cînd vînturarea-ncetă.
 Bice mai multe primesc decît cei ce trag brazda de voie
 Juncii ce nu vor dintîi capul să-și plece la jug.
 45 Pe-nțărătitul fugar domolești cu-o zăbală zimțată;
 Frîul îl simte puțin cel ce-i deprins la război.
 Aprig și mult mai sălbatic pe cei nesupuși chinuiește
 Eros decît pe acei care primesc al lui jug.
 Iată că-ți mărturisesc: eu sănt, Cupido, noua ta pradă;

Mîinile mele-ți întind, legilor tale supus.
 E de prisos să mai lupt; cer iertare și pace, dar fală
 Nu vei avea biruind un nearmat cu-al tău arc.
 Prinde în părul tău mirt și columbele maică-ti-nhamă:
 Marte îți va dăruia carul ce ți-i potrivit.
 55 Și prin mijlocul mulțimii slăvîndu-ți în cîntec puterea,
 Biruitor vei mîna albele-ți paseri din frîu.
 Vin după carul tău prinșii: copile cu tineri alături;
 Iată alaiul mareț ce te-o-nsoți în triumf.
 Prada-ți din urmă, și eu te-oi urma cu-a mea proaspătă rană,
 60 Și cu robitul meu gînd lanțul cel nou voi purta.
 Neprihănairea va merge cu mîinile-n spate legate,
 Apoi Sfiala și tot ce împotriva ta stă.
 Teamă la toți le va fi și poporul striga-va puternic:
 «Io! triumfă!-ntinzînd brațele lor către car.
 65 Te-or însotî Mîngîierea, și Patima, și Rătăcirea;
 Sînt nelipsiții tăi soți și urmăresc ai tăi pași.
 Ei sănt ostașii cu care supui și pe zei, și pe oameni;
 Fără al lor ajutor, neputiincios ai fi tu.
 Mîndră de tine, din cer a ta mamă² va bate din palme,
 70 Peste-al ei fiu răspîndind, de pe Olymp, trandafiri
 Tu, mărgărite avea-vei pe-aripe, și-n păr mărgărite,
 Straiul în aur muiat, roți aurite la car.
 Inimi o mie atunci, după cît te cunosc, vei aprinde,
 Și-n a ta cale atunci răni o mulțime-ai să faci.
 75 Nu pot avea, chiar să vrei tu, odihnă săgețile tale;
 Chiar și-n adîncuri de mări ard ale tale văpăi.
 Bachus la fel arăta cînd supuse a Gangelui țară;
 De zburătoare ești tras, tigrii avu el la car.
 Iară acuma că fac din slăvitu-ți alai și eu parte,
 80 Pleacă spre mine al tău sprijin de biruitor.
 Vezi cum se poartă și Cezar³, cu tine-nrudit, în izbîndă:
 Mîna-i cu care-a învins îi ocrotește pe-nvinși.

III

Dreaptă mi-e rugă: copila ce inima mea stăpînește
Să mă iubească ori eu dragă de-a pururi s-o am.
85 O! e prea mult ce doresc: s-o iubesc să-mi îngăduie doară.
De mi-ar putea împlini zâna Cytherei ce-o rog!
Nu-ndepărta pe cel care se leagă ani mulți să-ți slujească
și-a lui iubire ar ști să ți-o păstreze-ndelung.
Dacă în neamul meu n-am să mă laud cu nume vestite,
90 Dacă întiu-mi strămos n-a fost decît cavaler,
Dacă nu-mi fac pe moșie aratul cu prea multe pluguri
și-mi sănt părinții-amîndoi în cheltuieli chibzuiți;
Phoebus de mine vorbească-ți, cu cele-ale lui nouă soațe⁴,
Zeul ce viață sădij⁵, Eros, ce tie m-a dat,
95 Nestrămutata-mi credință și viața mea fără prihană,
Nevinovatul meu duh, roșul sfelii-n obraji.
Nu-mi plac o mie de mîndre și inima nu mi se schimbă,
Tu numai, dacă te-ncrezi, dragă pe veci ai să-mi fi!
Anii ce Parcele-mi țes de-ar fi dat să-i petrec lîngă tine
100 Si mai-nainte ca tu să mi te plîngi, eu să mor!
Lasă pe strunele mele mereu să plutească-al tău farmec,
Cîntul ce va răsuna vrednic de tine va fi!
Io, de coarnele ei înfricată, prin cînturi trăiește,
Tot așa Leda ce-a fost ademenită de Zevs,
105 Si Europa, de dînsul ca taur purtată pe mare,
Cînd cu-a' ei mîini fecioarești largile-i coarne ținea.
Si noi vom fi împreună cîntați pretutindeni pe lume
Si totdeauna-mi va fi numele-alături de-al tău.

IV

Soțul tău merge-astăseară la același ospăt ca și mine:
110 Ah! Astă cină de-ar fi cea de pe urmă a lui!
Numai cu ochii de oaspe privi-voi iubită mea, dară!
Si-altul va fi legiuít să se atingă de ea?
Tu, la picioarele lui stînd întinsă,-al său piept încălzi-vei?

AMORURI I/114-148

Mîna lui, cînd va voi, ți-o va petrece pe gît?
115 Si te mai miri că frumoasa copilă-a lui Atrax⁶, la masă,
A-ntărâtă la rezbel neamul cu trup îndoit?
Nu am picioare de cal și nici casa nu-mi este prin codri,
Dară cu greu am să pot mîinile să-mi stăpînes!
Află dar ce-ai de făcut și cuvintele vezi să nu-mi zboare
120 Pe-a' lui Eurus aripi sau pe-a' lui Notus cel blînd.
Vino-nainte de sot; ce vom face eu nu știu anume.
Dacă-naintea lui vii: totuși întii vino tu.
Cînd o să vie la masă și tu cu sfială vei merge
Să te așezi lîngă el, calcă-mă-ncet pe picior.
125 Vezi nu mă pierde din ochi, al privirii grai mut și al feței
Prinde și-ntoarce la fel semnele toate ce-ți fac.
Nu eu, sprîncenele mele avea-vor un grai fără vorbe;
Cu-a' mele degete chiar îți voi vorbi, sau cu vin!
Dacă prin gînd îți va trece-amintirea plăcerilor noastre,
130 Mîna-ți atingă ușor trandafirii-ți obraji.
Ori dacă ai împotrivă-mi să faci vreo ascunsă mustrare,
Dalba ta mînă să-ți treci peste ureche ușor.
Cînd prin cuvinte sau fapte-ți voi face pe voie, pe deget,
Draga mea stea, să-nvîrtești jur-împrejur un inel.
135 Masa cu mîna s-atingi, cum ating credințioșii altarul, —
Cînd multe rele, pe drept, soțului tău vei dori.
Vin cînd îți toarnă, mă crede, să-i spui să bea singur dintr-însul,
Apoi, chemîndu-l pe sclav, cere-i din vinul ce vrei.
Cupa-napoi de-o vei da, eu din mînă-i voi lua-o întiuil
140 Si peacea parte-am să beau, pe care tu ai băut.
Din întîmplare de-ți dă o mîncare din care gustase,
Înapoiază-i pe loc felul de el început.
Nu-ngădui să te prindă de umeri cu brațele sale,
Nu-ți lăsa gingașul cap pe-asprul lui piept aplcat.
145 Ale lui degete nu le lăsa al tău piept să-l atingă,
De-mbrătișările lui să te ferești mai ales!
De vei primi sărutări, voi da dragostea noastră pe față
«Sînt ale mele!»-am să strig, mîna în pieptu-i punînd,

Respect penTotuși pe-acesteia le văd: ce se-ascunde sub fața de masă,

- 150 Ceea ce nu pot să văd mă chinuiește mai mult.
 Deci, de-ale lui să-n-apropii nici coapsa, nici pulpele tale,
 Nici piciorușu-ți gingaș de grosolanu-i picior.
 Vai! de-așa multe mă tem, că și eu aşa multe-îndrăznit-am,
 Gîndul la ce-am făcut eu mă neăștepte nespus.
 155 Și noi știurăm adesea grăbi mult dorita plăcere,
 Pe sub veșmintele stîrnind clipele dulcii iubiri.
 Tu însă nu face-așa; ca să-mi iasă din cap bănuiala,
 Ia de pe umerii tăi tăinuitoarea manta.
 Fă-l pe bărbat să tot bea; la îndemn sărutări să lipsească
 160 Și, pe cînd bea, pe furîș, toarnă-i mereu vin curat.
 Cînd va zăcea afundat în adîncul lui somn de beție,
 Împrejurare și loc sfat potrivit ne vor da.
 Cînd te-i scula ca să pleci și noi toți ne-om scula după tine,
 Adu-ți aminte atunci ca printre oaspeti să mergi;
 165 Mă vei vedea prin mulțime sau eu te-oi zări mai-nainte:
 Cată atuncea cît poti tot lîngă mine să fii.
 Vai! numai cîteva ceasuri îți vor folosi aste sfaturi:
 Noaptea cu greul ei văl, totuși, ne va despărți:
 Mi te va-nchide bărbatul, iar eu, în mîhnire și lacrimi,
 170 La nemiloasele porți te-oi aștepta pînă-n zori!
 Îți va fura sărutări și, curînd, nu vor fi doar săruturi,
 Ceea-ce-mi dai pe furîș, ca al său drept ți-o răpi.
 Dă-i însă fără să vrei, ca și cum te-ar sili, vei putea-o;
 Tu să fii mută atunci, Venus zgîrcită cu el.
 175 Dacă-mi fac zeii pe voie, el nu va avea vreo plăcere;
 Cît despre tine, te cred, știu că nimic n-ai să simți.
 Dar orice sorți de izbîndă avea-voi în noaptea aceasta,
 Mîine, cu glas liniștit, spune-mi că n-a fost nimic.

V

Ziua trecuse de-amiază, căldură era arzătoare;

- 180 Mă aruncasem pe pat, trupul să-mi mai odihnesc,

Întredeschise ferestre cerneau ale soarelui raze,

- Ce-n încăperi luminau ca prin frunziș în păduri,
 Ori cum se-arată-n luciri de amurg la apusul de soare,
 Ori cînd o noapte trecînd, n-a mijit încă de zi;
 185 O licărire de taină plăcută sfioaselor fete,
 Care înr-însa găsesc linișitor adăpost.
 Iată că intră Corinna cu-ușoara-i tunica sumeasă,
 Părul în două-mpărțit flutură pe-albu-i grumaz:
 Semiramida! frumoasa, la fel veni-n noaptea de nuntă,
 190 Astfel Lais⁷ își primea nenumărații iubiți.
 O dezbrăcai de tunica de pînză destul de subțire;
 Totuși Corinna lupta să se ascundă sub ea.
 Dar se lupta-n aşa fel, ca să fie la urmă învinsă
 195 Și, în curînd, se lăsă fără părere de rău.
 Cînd răsări dintre văluri în fața privirilor mele,
 N-aveai, pe tot trupul ei, unde să afli cusur.
 Ce mi-a fost dat să privesc și s-ating, o! ce umeri, ce brațe!
 Pieptul aşa de frumos parc-aștepta mîngîieri!
 Pîntecul neted, întins sub a sînilor plină-arcuire,
 200 Mijlocul încîntător, coapsele ei tinerești!
 Ce să le-nșir eu în parte, că toate erau o minune!
 Fermecătorul ei trup l-apropia de al meu.
 Să povestesc ce-a urmat? Obosită, ne-ndemnam la odihnă.
 O! dacă și-alte amiezi mi le-aș petrece la fel!

VI

- 205 Năpăstuite portar! cu aşa grele fiare pe tine,
 Mișcă încet învîrtind apriga ușă-n țîțîni!
 Nu te rog lucru prea mare: o trecere mică deschide-mi,
 Doar cît să-mi pot strecura trupul prin ea curmezis.
 Mi-a subțiat îndeajuns o iubire-ndelungă mijlocul,
 210 Mîini și picioare la fel, ca să pot trece ușor!
 Ea m-a-nvățat, binișor, cum să mă furișez printre paznici,
 Tot ea îndreaptă-ai mei pași, ca fără piedici s-ajung.

- Noaptea cu-a' ei năluciri ce de spaime-mi făcea altădată!
 153 Si mă miram cînd la drum alții prin beznă porneau.
- 215 Cupido cu drăgălașa lui mumă îmi riseră-n față;
 El la ureche-mi şopti: «Fi-vei și tu un viteaz!»
 Dragostea fără zăbavă veni; de nălucile nopții
 Nu mă mai sperii acum nici de-ale spadei loviri.
 155 Numai de tine, portare, mă tem, aş dori să te-nduplec;
- 220 Porti doar un fulger în mîini ce m-ar putea nimici.
 Uite, (dă uşa de zid și privește!) cum stropii de lacrămi
 Ce-mi picurără din ochi au umezit al ei prag!
 160 Știi, la stăpînă-ta eu cum am pus cuvînt bun altădată,
 Cînd peste umerii goi vergi te-ășteptai să primești?
- 225 Rugile mele-așadară putură cîndva să-ți ajute,
 Om fără suflet, și-acum tu cu nimic nu m-ajuți?
 Binele-ntoarce-mi; prilejul îl ai să-mi plătești după voie;
 Orele nopții grăbesc, trage zăvoru-napoi.
 Trage-l: și fie ca fapta-ti să te ușureze de lanțuri,
- 230 De-ndelungatul tău chin, de-apă amarei robii!
 Nu-mi ascultă ruga, portare, cu inima tare ca fierul!
 Uşa ta grea de stejar înțepenită-a rămas.
 Porțile-nchise stau strajă cetăților împresurate:
 Cînd însă-n pace-nfloresc, de-arme de ce te mai temi?
- 235 Ce-ai face unui dușman, dacă pe-ndrăgostit dai afară?
 Orele nopții grăbesc: trage zăvorul-napoi!
 Nu-nconjurat de ostașii cu lănci și cu scuturi m-apropii:
 Singur aş fi, dară, crud, Eros alături îmi stă!
 Cît despre el, să tot vreau, că nu-l pot alunga de la mine;
- 240 Ci de-al meu trup mai curînd să mă despart s-ar putea.
 Am, dar, iubirea, o leacă de vin ce-mi zvîcnește la tîmpie
 Si coroniță căzînd din miresmatul meu păr.
 Cui de-aș arme i-e teamă? Si cine nu stă să le-nfrunte?
 Orele nopții grăbesc: trage zăvoru-napoi!
- 245 Lenea din tine-i de vină, ori somnul potrivnic iubirii,
 Vorba de nu mi-o ascultă, și o lași dusă de vînt?
 Îmi amintesc – mai demult, cînd voi am să m-ascund eu de tine –

- Noaptea, sub stele vechind, mi te-ărătai necurmat.
 Poate prietena ta se-odihnește acuma cu tine.
- 250 Soarta ta cît ar fi, vai! mai de rîvnit ca a mea!
 Grele cătușe, de-i astfel, să treceți la mîinile mele!
 Orele nopții grăbesc: trage-napoi de zăvor!
 E o părere? Întoarsă-n tîțină nu scîrtîie ușa?
 Nu s-a urnit? Si nu ea cu-asprul ei glas m-a chemat?
- 255 E o părere: un vînt mai puternic în ușă bătuse,
 Luînd pe-aripile lui, vai! ale mele nădejdi.
 Dacă și mințe, Boreu, pe Oritia cum ai răpit-o,
 Vin cu suflarea-ți aici, jos ușa surdă să dai!
 Peste oraș e tăcere, de boabe de rouă stropite
- 260 Orele nopții grăbesc: trage zăvoru-napoi!
 Haide! ori mai fără preget, eu însuși cu fierul și facla,
 Am să dărâm și s-aprind casa-ți trufașă acum.
 Dragostea, vinul și noaptea nimic înțeleapt nu te-nvăță:
 Noaptea nu-i nimeni sfios, îndrăgostitul-i viteaz.
- 265 Am irosit orice mijloc, nimic n-a putut să te miște:
 Amenințare ori rugi, om decît ușa mai surd!
 Nu se cădea să fii paznic la pragul frumoasei stăpîne;
 Vrednic erai să veghezi la o-nchisoare de hoți!
 Al diminetii Luceafăr se urcă pe bolta-nghetă,
- 270 Pe muncitorii sărmani glas de cocos i-a trezit.
 Si tu, cunună desprinsă de pe răvășitele-mi plete,
 Pînă în zori ai să zaci pe acest prag ne-ndurat.
 Mîine, în ochii iubitei cînd te-i arăta-n faptul zilei,
 Mărturisi-vei cît timp nefericit petrecui.
- 275 Tie, portare, adio! și ușă înfiptă-n tîține,
 Mai înrobîta decît robul de care ascultați!
- VII
- Pune-mi cătușe la mîini, (se cuvine în lanțuri să fie),
 De-mi ești prieten, acum, că-a mea turbare-a trecut.
 Că-nfuriat ridicai, vezi tu, brațul asupra iubitei;